

Ha szót értenek a bányászok...

Május 15-i fizetés alkalmával a bányászok közül néhányan a legkedvesebb szóval illették az üzemek vezetőit. Olyan színezete volt a dolognak, mintha mindenki kevesebbet kapott volna a borítékban, mint amennyit várt. Megkérdeztük az egyik üzemi vezetőtől, mondja meg: miért e nagy elégedetlenség?

Gáspár Ferenc elvtársra, a Ferencbánya üzemi vezetőjére esett a választás. Ő így válaszolt: — Lehet, hogy vannak elégedetlenségek most, de úgy érezzük, nekünk sikerült ezt megelőzni. Ugyanis

április 1-től nem fizethetünk ki jogtalan béreket.

A munkánács törvénytelenül 15 százalékos béremelést adott. Mi ezt nem engedhetjük meg magunknak. A minisztériumtól, és a trösztől utasítást kaptunk, hogy ezentúl csak a teljesítményt lehet elszámolni, s hogy ne érje meglepetésszerűen az elszámolás a dolgozókat, beszélgetünk velük erről. Két héten keresztül majd minden nap, én is, a főmérnök is, az aknászok és lömesterek. Úgy érezzük — mert ezt a tények bizonyítják — sikerült megérteni: ha figyelmeztetve dolgoznak, minden különösebb megerőltetés nélkül elérhetik azt a keresetet, amit a megelőző hónapban kaptak.

Az aknászok is elmondták, hogy szavaikat a dolgozók először kételkedve fogadták, de a teljesítmény és a bér arányának kimutatása, még a hó befejezése előtt meggyőzhette a kételkedőket. Ennek köszönhető, hogy különösen a nagytermelő munkahelyeken nem, vagy alig mutatkozik különbség most fizetéskor. A 48-as fronton márciusban 100,12 forint volt az átlagkereset, áprilisban — amikor már a 15 százalékos nem számolták el, 98,63 forintra alakult az átlag. A 70-es fronton bizonyos fokú javulás is van. Az előző 106,9 forintos keresettel szemben most 107 forintot fizettek ki.

A munkahelyen eltöltött idő a teljesítmények növelésében is megmutatkozik. Márciusban még 1,7 tonna volt az átlag teljesítmény, ez áprilisban 1,996 tonnára alakult, s ezt májusban is szilárdan tartják. Lőbbség közt ennek az eredménynek köszönhető az áprilisi 112 százalékos tervek teljesítése.

Sikerült elejét venni a zúgolódásnak.

Pedig mint megtudjuk, a Ferencbánya jelenlegi teljesítményei — annak ellenére, hogy itt van a legjobb teljesítmény — nem mutatják azt a képet, amely a lehetőségek teljes kihasználásával járna együtt, hisz azonos létszám mellett ez a bánya az elmúlt év szeptemberében 2,88 tonnás teljesítményt ért el. Munkahelyei most sem rosszabbak, kivéve az alsópadi feltárásokat. Baj van még azzal is, hogy itt megszokták a

minden áron való tervek teljesítését. Előfordul, hogy a 70-es fronton, ahol sok a meddő, a válogatásért elszámolt 10 százalékos többletbér kifizetése ellenére sem válogatják ki a meddőt. Ezért fordulhat elő az, hogy a teljesítmények emelése mellett, a kalóriaérték csökken. Könnyen lehetséges, hogy a negyedévi zárások meglepetést okoznak a nyereség-visszafizetésnél.

Ilyen kép tárul elénk, ha a bányavezetés jelenlegi gondjai mögé tekintünk. Persze vannak még egyéb gondok is. A vezetőket arról panaszkodnak, hogy a fegyverem október óta még nem állt helyre. Még nátuk, ahol a legtöbbet töltnek a munkahelyen, ott is csak 7 órát dolgoznak. Sok a beteg, az igazolatlanul hiányzó, s ezzel együtt a felesleges kiadások összege is. Ugyanis mindenegyes hiányzó után 22 forintot fizetnek ki. Értetted, ha a szén önköltsége ilyen körülmények között nem javul. Áprilisban volt olyan nap, amikor 120 volt az igazolatlan mulasztók száma, ma ez a szám 50-re lecsökkent, de még mindig sok a javítani való. S hogy a bánya nem tudja kihasználni adottságait, az abból fakad, hogy a műszaki közepkedések még mindig nem merik megkövetelni a fegyverezett munkát. Krauth főmérnök elmondja, hogy az aknászok s általában a vezetők körében sok esetben elhangzik olyan panasz, hogy párt-

tagokkal szemben nem mernek határozottan fellépni, mert ezt egyesek „kommunista üldözésnek” tüntetik fel. Ilyen panasszal jött Bujdosó lakatos művezető is. Már pedig tudomásul kell venni mindenkinek, hogy a népgazdasági program a párt politikájával nem ellentétes. A párt a fegyverezett munkát, a példamutatást várja el tagjaitól és semmiféle fegyverezetlenséget nem tűr meg.

Nemcsak a népgazdaság érdeke

a több és olcsóbb termelés, hanem a bányászoké is. Amikor az üzemi vezetők hibákra hívják fel a figyelmet, erre ne hangoskodással, hanem lelkiismeretes munkával válaszoljanak a kommuniszták.

Lehet, hogy sokan csodálkoznak a fejt elmondott hibákon, hisz mindezeket egy olyan bányáról hallják, amely sok dícsőséget szerzett már a Várpalotai Széntrösztnek. Nem egyszer volt élizem, a munkaverseny győztese. De most mintha megakadt volna az elsősegnek ez a sorozata. Van lehetőség arra, ha a fenti hibákat kijavítják, a régi kollektíva segítségével visszaállítsák a fegyvereztet, hogy a közeljövőben Ferencbányáról, mint a Várpalotai Széntröszt legjobb bányájáról emlékezzünk meg.

Sándorné

Érdekességek innen-onnan

A „Tele-detektív” mindent lát

Az áruházi tolvajlások megakadályozása mindig is nagy problémája volt a rendőrségnek. Párizsban most a televízió éber, de a közönség számára láthatatlan „szemét” is befogták ebbe a munkába. A felvevő készüléket olyan ponton helyezik el, ahonnan áttekinthető az áruház nagy területe, míg maga a felvevő készülék észrevehetetlenül el van rejtve. A felvevőgépet által felvett képet az épület más részében emyőre

vetítik, s az előtt ülnek az áruházi detektívek. A detektívek így állandóan figyelemmel kísérhetik az elárulítóhelyek közt elhaladó vevőket, s ha valami gyanúsat vesznek észre, oda összpontosítják a felvevő készüléket. Így már nem egy tolvajt lepleztek le, aki alapos körültekintés után teljes nyugalommal véggezte „munkáját” abban a hitben, hogy nem látja senki.

Szemüveg — alvás ellen

Egy amerikai felfedező olyan készüléket konstruált, amely szemüvegre szerelve, az alvás megakadályozására szolgál. Mihelyt a szemüveg viselője néhány másodpercnél tovább csukva tartja a szemét, egy elektronikus készülék megszólaltatja a riasztócsengőt. A szemüveg keretén apró foto-elektikus sejtek és elektronikus kristályok ellenőrzik a

szemüveg viselőjének tekintetét. A készülék még a legnagyobb sötétben is működik, mégpedig egy infravörös sugárzó segítségével. Az említett szemüveg gépkocsivezetők, pilóták, közlekedési rendőrök és olyan személyek részére készült, akik attól tartanak, hogy munka közben elnyomja őket az álom.

Leleményes ifjú

Mexikó egyik városában egy fiatal embert súlyos testi sértés miatt két évi kényszermunkára ítélték, amelyet egy helyi farmon kellett ledolgoznia. Az elítélt fűvel-fával, még magával a bíróval is fogadott, hogy nem fogja ledolgozni a kényszermunkát. Mindenki kinevette, mert az ügy egész tisztának látszott és nem volt lehetőség, hogy kibújja a büntetés alól. Mégis megnyerte a fogadást! A leleményes fiatal ember felbevezést adott be és mire megjött az elutasító válasz, az is kiderült, hogy időközben megvette a büntetőfarmot és így az saját kezelésébe ment át. Ezzel a lehetőséggel még a jogászok sem számoltak.

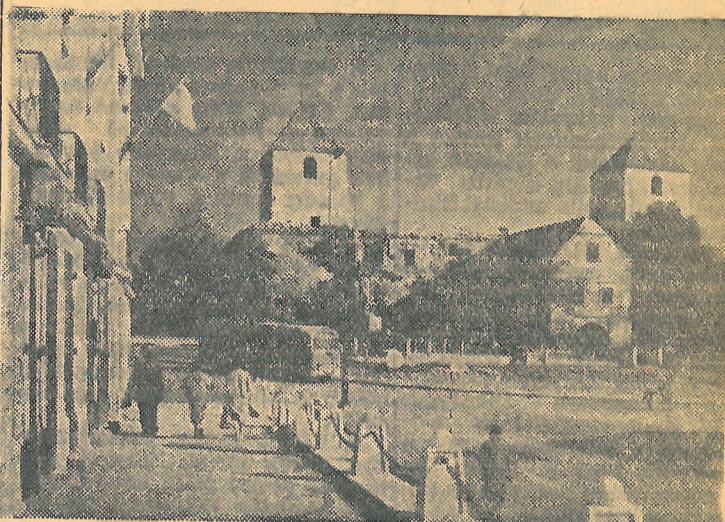
Ez aztán költészet!

Marianne Moore „Amerika legtöbbször kitüntetett költője” (amint a New York Times nevezte) új verseskötetet adott ki. Címe: „Mint egy bástya.” Tartalmából nem derül ki, hogy honnan nyerte címét, mert van benne például egy költemény, amelynek témája a Slean-Kettering orvosi kutatóintézet beszámoló jelentése, egy másik költemény pedig verses sportbeli interjú Ted Atkinson zsokéval, aki kedvenc lováról csevegett.

A milánói televíziós adásban

a közelmúltban közölték: mindenki, aki hálóingben és gyertyatartóval a kezében a leadóba siet, díjat kap. Húsz percen belül 27 milánói jelent meg hálóingben, égő gyertyákkal. Az első díjat egy 80 esztendőes sekrestyés kapta, aki szépen himzett hálóingben, egy 40 gyertyás kandeláberrel kezében jelent meg.

Múlt és a jelen...

Érettségi előtt...

Május! — de sokszor hívunk úgy december táján. S mikor eljöttél, sokan reménykednek, sokan meg félnék téled. S kik azok, akik félnék? Leginkább azok, akiknek sorsdöntő hónapot jelentesz életükben, akik vizsgák előtt állnak, melynek sikerétől nagyban függ, hogy hogyan állják meg helyüket az életben.

Bizony nagy dolog az érettségi, s a fiataljaink, akik erre készülnek, legtöbbszörre tele vággyal és reménnyel élő emberek. Ilyenkor elábrándoznak és az életet rózsaszínben látják. Valamennyien rengeteg energiát éreznek magukban. Így van ezzel a fiatalokból álló csoport is, ahova most betoppantunk. Az ábrándozáshoz egy rideg kérdést kapcsolunk: hogyan készülnek az érettségire? — Csend van. Aztán egy-egy bátrabb megkockáztatja a választ. — Bizony, az érettségi itt áll, s mi nem tudunk semmit. — Persze nem egészen így van ez. Csak ahogy közelednek a napok, s ismeretlenség az anyagot, hiányérzetük van.

Bányásztechnikusokról van szó, akikre talán irigykedve néznek majd bányászta:rsaik. A kocka még nem dőlt el, az érettségi hátra van, de hogy jó parancsnokai legyenek a termelésnek, most az utolsó félévben igen sok segítséget kapnak az üzemi vezetőiktől. Seffer Vince, Klujber Miklós, akikhez legnagyobb reményeket fűzik vezetőik, így nyilatkoznak:

— A tanulás nehéz, de azért nem panaszkodhatunk. A mi üzemi munkától a legtöbb segítséget megkapjuk. Mellettünk állnak Steinhauer, Pálfi, Szöllösi és Krausz elvtársak. Most épp a vezetés fázisaival ismerkedtünk a gyakorlatban. Így pl. az aknász, a lömester, a szállítási felvigyázó, bányamérnök, munkaátvitel, gépészeti munkaterületekkel. Tehát az utolsó gyakorlati félév munkáját most kell elsajátítani. Ez az idő kevés, de ha így segítenek bennünket továbbra is, nem félünk a feladatainktól.

Szentgyörgyvári Károly, Farkas István a Ferencbányától nem ennyire dícséri a segítséget. Ők úgy érzik, hogy lebecsülik a képességeiket, s ahogy a vizsgák közelednek úgy félnék egyre jobban, vajon sikerül-e a hozzájuk fűzött reményeket bevaltani.

Érdeklődésünkre egyes vezetők is elmondták, hogy van bizalmatlanság a technikus hallgatókkal szemben, s maguk is kevésnek találják azt a törődést, ami a munkájukat kíséri. A széntrösztnek szakelődőket kellene biztosítani részükre, munka közben pedig munkára, fegyverezettségre kell nevelni őket.

Tehát segítségre van szükség, mégpedig olyan segítségre, ahol a tanulók egyesítve kapják az elméleti és gyakorlati tudást, ahol a nehézségek leküzdésére nevelik őket. Csak így lehet számítani rájuk, amikor vezető munkakörbe kerülnek.

Rendkívüli utazási kedvezmények a Budapesti Ipari Vásár látogatóinak

A folyó évi május 31. és június 10-e között megtartásra kerülő Budapesti Ipari Vásár — BIV — vezetősége messzemenő menetdíjkedvezményekről gondoskodott az előreláthatóan nagyszámú vidéki és külföldi látogatók részére. A vásárigazolvány birtokában a vidéki látogatók Budapestre való FELUTAZÁSUKNÁL május 28-ának 0 órájától kezdve június 10-ének 16 órájáig, VISSZAUTAZÁSUKNÁL pedig május 31-ének 16 órájától június 13-ának 24 órájáig a következő kedvezményeket vehetik igénybe:

a MAV és a GYESEV (Győr—Sopron—Ebenfurti Vasút) összes vonalain 50 százalékos,
a MAHART dunai személyhajó járatain 50 százalékos,
a MAVAUT járatain a visszautazásnál 50 százalékos,
a MALEV belső vonalain oda és vissza 20 százalékos (külön-külön is igénybevehető).

A kiállítás és a külföldről látogatók az itt megadott időpontoknál hosszabb ideig is igénybe vehetik ezeket a menetdíjkedvezményeket.

Egy további értékes kedvezmény

nyújt az az újítás, hogy a vásárra felutazott látogatók az említett kedvezmények időtartamán belül Budapestre még egy külön utazást is tehetnek a vidék bármely pontjára és vissza a magyar vasúttal és a MAHART vonalain. Ez alkalommal úgy az oda, mint a visszautazásnál

külön-külön 33 százalékos menetdíjkedvezményt vehetnek igénybe a birtokukban levő vásárigazolvány alapján, és pedig az igazolványban található, e célra rendszeresített külön „kedvezmény-szelvény” felhasználásával.

A kedvezmény megszerzésének módja

A látogató előzetesen megvásárolja a szükséges vásárigazolványt darabonként 10 forintért. Az igazolványok a MAV, GYESEV és a MAHART vidéki, állomásainak jegypénztárainál, az IBUSZ-fiókok és kiemeltégek pénztárainál, valamint

számos város és község tanácsánál beszerezhetők. A vásárigazolványok felhasználási módjának részletei pontosan fel vannak tüntetve az igazolványokon. Az igazolványok a Vásár egyszeri díjtalan látogatására is jogosítanak.

A cseppek hatalma

A mese a zsarnokról szól, s a szabadságharcosokról, akik a zsarnok maglyahálójára ítélték. Megácsolták a maglyát, tetejébe odakötötték a szabadság harcosát és a maglya tövében meggyújtották a tüzet.

Meglátta ezt egy fecske — egyetlen fecske, amint röptében arra járt. Sebes szárnyaival elsuhan a közel tengerhez. Csőrében egyetlen csepp vizet hozott, hogy eloltsa a tüzet, és megszabadítsa a kihalástól a szabadság harcosát. A csepp vizet a maglya tűzére hullajtotta.

Meglátta ezt egy szarka és gunyorosan kiáltott a fecskére: — Te boldogtalan! Egyetlen cseppel akarod

eloltani a lángtengert? A fecske oly kicsiny volt s a tűz oly nagy! A csepp tengervíz olyan csekélyke, mint a harmadik remegése a falevőlen. A tűz pedig vörösen ágaskodott és mind jobban körülfogta a maglyát...